

Rigsdagen: Vil I behage at makke Ret og vedtage Loven i Dag, ellers lukker vi i Morgen. Og Ministeren gik virkelig dette Ærinde i Stedet for at svare: Det kan være andre, som der bliver lukket for i Morgen, hvis dette fastholdes. Ministeren kom alligevel med et Forslag, og først da det fra Rigsdagens Side blev erklæret: vi bøjer os ikke for dette Bud, forstod man, at Rigsdagen havde dog en lille Smule at skulle have sagt ogsaa i denne Sag. Men Regeringen kom med sit Forslag om en Rekonstruktion af Landmandsbanken, uden at levne Staten Indflydelse, omhyggeligt vaagende over, at Statens Indflydelse skulde forsvinde snarest muligt, og at Pengeverdenen skulde beholde sin dominerende Indflydelse. Kun naar der indtraadte en Katastrofe, maatte Staten naadigst faa Lov at hjælpe; den Dag, da Katastrofen nogenlunde var afværget, skulde Staten træde tilbage, saa maatte man igen give Kræfterne frit Spil.

Det er den nuværende Regerings Maade at skaffe Orden i de økonomiske Forhold paa. Det foranledigede ogsaa, at vi saa med en saadan Mistro og en saadan Ængstelse paa denne Regering, at vi Gang paa Gang har erklæret, at vi kunde ønske at faa at vide, om den havde Vælgerne bag sig i den holdningsløse Politik, der har været ført i de to Aar, Ministeriet har været ved Styret.

Da alt dette var sket, var den højtærede Indenrigsminister ude og fortalte, at der havde aldrig været større Enighed i Venstre og i Ministeriet end netop i disse Dage. Og ovre i Æbeltoft stod den højtærede Finansminister og talte om, at vi var godt paa Vej til Balance. Man forstaa deraf, hvad Ministertaler egentlig betyder.

Jeg har endnu et Par Ord at sige om den foretagne Importregulering og de fremkomne Protester. Jeg synes ikke, man kan undres over, at der er fremkommet Protester, naar et af Ministeriets Medlemmer og en Bunke Venstremænd, deriblandt et saa fremtrædende Medlem som det ærede Medlem Hr. Pinstrup, gaar ud og fortæller, at det er noget galt, man er kommet ind paa. Naar man, lige efter at vi har vedtaget en Lov, fortæller Alverden, at vi er kede af den, at den er et Skridt til Siden, som vi maa snarest muligt tilbage fra, vilde det være mere end underligt, om man ikke fra Udlandets Side vilde sige: Skal vi ikke hjælpe lidt paa Gled! Men naar Ministeriet straks, da disse Protester kom, alarmeredes og indledede Underhandlinger, om man ikke skulde

standse Importreguleringen med det samme, vil jeg gerne tillade mig at spørge: Hvad har Ministeriet da foretaget tidligere? Der viste sig nu en Fare for Landbrugs-eksporten, og jeg indrømmer, at man bør altid vaage over, at Landbrugets Eksport ikke ødelægges. Men de Lande, som protesterer, har jo tidligere gennemført Importregulering i langt større Udstrækning til Skade for den danske Industri. Jeg spørger da — ja den højtærede Handelsminister kan jo ikke vide det endnu, og heller ikke den højtærede Udenrigsminister —: Hvad er der sket overfor disse Lande, naar de foretog Importreguleringer, ja, ligefrem gennemførte Indførselsforbud, hvorved den danske Udførsel udelukkedes fra disse Lande? Var man da vaagen, sagde man da: Her er danske Interesser krænket, her maa vi tale, om — ikke true, men tale om — det ikke er muligt at skabe Betingelser for at udføre en Del af de store Lagre, vi ligger inde med. Ministeriet er dog vel ikke i den Grad et ensidigt agrarisk Ministerium, at først den Dag, da der viser sig Vanskeligheder for Landbrugets Produkter, sætter det Maskineriet i Bevægelse, men den Dag, da der ikke viser sig Vanskeligheder, men standses for Industriens Produkter, da lader det, som det ikke kommer Danmark ved.

Hvad har Regeringen foretaget sig? Har den prøvet paa gennem den kostbare Repræsentation, som vi i de sidste Aar har faaet i Udlandet, at faa Danmarks Interesser varetaget i Retning af at faa en Handelsforbindelse i Stand med disse Lande, saaledes at Danmark derigennem kunde blive i Stand til at beskæftige nogle flere Arbejdere, end det i Dag beskæftiger? Hvis man ikke har foretaget sig noget saadant, men først vaagner den Dag, det er Landbrugets Interesser, der staar paa Spil, saa undrer det mig i højeste Grad, at man fra konservativ Side kan mene, at dette Ministerium varetager Interesserne paa rette Maade for alle Samfundsklasser.

Den nuværende Regering har jo sin Støtte i det konservative Folkeparti. Naar man ser, hvorledes dette Parti har ydet denne Støtte, hvorledes det har øvet Politik gennem de to sidste Aar, forekommer det mig, at der ikke er saa overvældende megen Grund til at misunde Ministeriet den Støtte, det har faaet fra dette Parti. Det er paastaaet i Venstres Presse, at der forberedtes en Trekant mod Ministeriet, en Trekant, hvorpaa Fremtidens Styre i